

מ"ת 6187/07/14 - מדינת ישראל נגד א ש, ב - ב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 6187-07-14 מדינת ישראל ואח' נ' ש(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת דנה מרשק מרום
מבקשת מדינת ישראל באמצעות פמ"מ
נגד
משיבים
1. א ש (עציר)
2. ב ב - וע"י עו"ד ענבוסי

החלטה בעניינו של המשיב 2

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של **סחר בנשק (בצוותא חדא)** לפי סעיף 144(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), **נשיאת נשק (בצוותא חדא)** לפי סעיף 144(ב) רישא + סעיף 29 לחוק העונשין - יחד עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים כנגדו.

2. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 21.6.14 בשעה 22:00 לערך, בעת שהמשיב שהה בבית קרובי משפחה בכפר ח יחד עם ש (הוא המשיב 1, כנגדו הוגש כתב-אישום נפרד, והינו ע.ת.1 בעניינו של המשיב) ועם שניים נוספים - נ ב (אחיו של המשיב, להלן: נ) ופ ב (להלן: פ), ביקש ש מהמשיב כי יסייע לו להשיג נשק למטרת ירי בחתונות וחאפליות. המשיב יצר קשר טלפוני עם אחר במטרה להשיג את המבוקש ממנו ובכך להוציא לפועל את עסקת הנשק.

בהמשך נסעו המשיב יחד עם ש, פ ופ ברכבו של ש לעבר נעלין. עם הגעתם לשם, בשעה 23:30 לערך, ולאחר שש מסר בידי המשיב סך מוסכם של 6,500 ₪ לשם רכישת הנשק, קיבל המשיב מהאחר תת מקלע דמוי "קארל גוסטב" ובתוכו מחסנית ובה כדור 9 מ"מ בודד וכן 9 כדורי 9 מ"מ נוספים בתפזורת, אותם מסר לש.

בהמשך הכניס ש את הכדורים לכיס השמאלי של מכנסיו ואת הנשק והמחסנית הסליק בתא המטען של הרכב, והארבעה המשיכו משם בנסיעה.

טענות הצדדים

3. הפרקליטות מבססת את התשתית הראייתית הלכאורית כנגד המשיב על הודאות השותף - ש, אשר

הפליל את המשיב שהיה עמו ברכב בעת המעצר. לטענת ב"כ המבקשת, דו"ח פעולה מזירת המעצר מצביע על כך שש הצביע על הנשק עוד במקום האירוע, כשלאחר מכן מסר גרסה מתפתחת בהודאותיו. הזכירה, כי גם אם קיימים אי-דיוקים, הרי שעל-פי ההלכה הפסוקה, המקום לבחון את מהימנות גרסאות השותף היא במסגרת התיק העיקרי, כאשר בכל מקרה הדגישה, כי לצד הפללת המשיב - הפליל גם את עצמו באופן מלא (אך לא את השניים הנוספים).

הפנתה לגרסת המשיב, אשר מסר כי נסעו ברכב על-מנת לתדלק, אך בחר לשתוק כשנשאל לעניין הנשק ושלל סכסוך עם מי מהנוסעים ברכב.

ב"כ המבקשת הפנתה עוד לעימות שנערך בין המשיב לבין סוחר הנשק, מחמד אגרב (התיק בעניינו נמצא בעיון הפרקליטות הצבאית בשל היותו תושב שטחים). בעימות, מוסר הסוחר כי אינו מכיר את המשיב, אך בד בבד נציפים השניים כשהם מתלחשים ולוחצים ידיים. בנוסף, הסוחר נתפס ברכב אשר מתאים לגרסה שמסר ש. כן הפנתה לתרגיל חקירה בין פ ונ, הקושר את המשיב לכסף.

4. ב"כ המשיב טען להעדר ראיות לכאורה, ולמצער לכרסום משמעותי בראיות לכאורה. הסכים הוא, כי הבסיס לתשתית הראייתית הן הודאותיו של ש כשותף לביצוע העבירות, אך לטעמו יש לבחון אותם בזהירות, שכן לש אינטרס להמעיט בחלקו. לטענתו, החוקרים הם ששתלו את הרעיון לשרבב את שמו של המשיב באמצעות "תרגיל לא חוקי". על רקע אמירה זו, הפנה לסתירות הקיימות בין ההודאות השונות, אשר יש בהן כדי להשפיע על עוצמת הראיות - וכן על עוצמת עילת המעצר. היפנה לעקביות הגרסה של המשיב, וטען כי בסופו של יום עסקינן בעדות שותף הכוללת סתירות ותמיהות ללא כל חיזוק ראייתי. בסופו של יום, עותר הוא לשחרר את המשיב בתנאי "מעצר בית" מלא בבית הוריו על רקע החולשה הראייתית המשפיעה גם על עוצמת העילה, ואף ללא קבלת תסקיר.

סקירת הראיות

5. על-פי דו"ח פעולה מאת פקד בני מלכה (ע.ת. 8) מיום 22.6.14 בשעה 01:50, הרכב בו נסעו ש, המשיב, והשניים הנוספים נעצר על סמך מידע לאחר שיצא מנעלין, ובוצע בו חיפוש. נהג הרכב - ש - הובא בסמוך לרכב על מנת שיהיה נוכח בחיפוש, אז מסר לפקד מלכה, כי יש ברשותו כדורים וברכב יש נשק. את הכדורים הוציא מכיסו, ולאחר מכן הוביל את השוטר לחלק האחורי ברכב, הצביע על מקום הסלקתו - ומשם אכן הוצא הנשק יחד עם המחסנית ובתוכה כדור בודד.

המשיב נעצר לאחר שנצפה כמי שישב במושב הקדמי של הרכב ליד הנהג (ראו דו"ח פעולה של אופיר אושני, ע.ת. 10, מיום האירוע).

הודאות ש

6. **בהודעה הראשונה מיום 22.6.14 בשעה 06:56**, מתאר ש כי בעת שהוא, יחד עם המשיב והשניים הנוספים (כולם בני משפחה אחת), שהו בחרבתא, המשיב סיפר שיש לו חבר בנעלין. הם נסעו לנעלין ובכניסה אמר המשיב שיעמדו בצד; לאחר דקה הגיע רכב סובארו בצבע לבן. המשיב אמר לו שיחכה ברכב ושהוא הולך ל- 10 דקות לסובארו. סיפר שהמשיב חזר מהסובארו עם שקית שחורה בה היו נשק ועשרה כדורים. המשיב הניח את הנשק בתא המטען ונתן לו את הכדורים, אמר לו לשים אותם בכיסו - וכך אכן עשה בטיפשותו ("אני חמור גדול כי שמתי בכיס שלי את ה - 10 כדורים", שורה 18). לאחר מכן יצאו עם הרכב לחרבתא, בדרך היה מחסום ועצרו את הרכב (שורות 12-17).

עוד מסר, כי לא קיימת הכרות קודמת בינו לבין המשיב, אותו ראה לראשונה ביום האירוע (שורה 18). הסביר, כי המשיב ישב לידו ברכב, במושב שעל-יד הנהג, בשל גילו המבוגר (שורה 49).

בהמשך, בחקירה זו הכחיש כי הוא זה אשר ביקש מהמשיב להשיג לו נשק (כשנמסר לו כי זו גרסת המשיב, עובדה אשר אינה נכונה), ואינו יודע לשם מה הביא המשיב את הנשק.

נשאל באשר לרכב, כאשר מסר כי רכש את הרכב בתשלומים ממעסיקו, אך טרם העביר בעלות (שורות 28 - 30).

כשנשאל מדוע התיר את הכנסת הנשק לרכבו, ענה שהתבייש לומר דבר למשיב, כי האחרון חבר של אחיו (שורה 68).

7. **בהודעה השניה מיום 24.6.14 בשעה 09:37**, ש מוסר, שהוא והמשיב היו "בעניין של הנשק", כי הרכב שלו והוא זה שנהג (שורה 5).

תיאר שוב, כי לפני שהגיעו לנעלין, המשיב אמר לו שהוא רוצה להביא משהו, אך לא פירט מה בדיוק (שורה 6). סיפר שהגיע אדם עם סובארו לבנה, המשיב ירד מהרכב והלך עם אותו אדם למקום שאינו ידוע לו. תיאר, כי עמד בצד עשר דקות והמשיב חזר עם נשק ועשרה כדורים. המשיב לקח את הנשק והחביאו בצד שמאל של תא המטען ואמר לו לקחת את הכדורים ולשים בכיסו (שורות 7-9). ש אמר שכך עשה והם נסעו בחזרה לכיוון חרבתא. הם נתפסו במחסום וכשעשו עליו חיפוש, מצאו בכיסו את 10 הכדורים, **"ואני אמרתי להם איפה יש נשק ואיפה שמנו אותו (החשוד מבקש למחוק את השורה) ומתקן שאלו אותי אם יש נשק באוטו אני אמרתי להם כן ואני אמרתי להם איפה הנשק בדיוק זה כל מה שאני יודע"** (כך במקור, שורות 11-13).

בהמשך, תיאר את מעשיו ביום האירוע ובימים הסמוכים לו. כשנשאל מה עשה בנעלין, ענה שהוא הגיע בפעם הראשונה לאזור ומי שהביא אותו לשם הוא נ, אחיו של המשיב (שורה 25). עשר דקות לפני שהגיעו למקום, הבין שהמשיב רוצה לקנות נשק ויש לו כסף, 6,500 ₪ במזומן (שורות 30-31).

מסר, כי אינו יודע איך המשיב הגיע אל האדם שמכר לו את הנשק (שורה 33). עוד סיפר, כי המשיב אמר לו עשר דקות לפני כן שהוא הולך לקנות נשק, בעת שהארבעה היו ברכב (שורות 34-37), אך אינו יודע מדוע רצה לקנות את הנשק (שורה 39).

כשנשאל מדוע החביא את הכדורים אצלו, ענה שוב: "כי אני חמור" (שורה 57).

לקראת סיום החקירה הוסיף ש, כי המשיב שוחח עם הסוחר בטלפון הנייד, אמנם הוא אינו יודע את שמו - אך ראה אותו. בסוף החקירה הציג לו החוקר שתי תמונות, והוא זיהה את נהג הסובארו אשר חבש כובע לבן (כשהצביע על תמונתו של מחמד אגרוב).

8. **בהודעה השלישית מיום 26.6.14 בשעה 18:50**, מוסר ש, שאין לו מה להוסיף על עדותו הקודמת - מלבד העובדה ששיקר בכך שהנשק אינו שלו. הודה, כי הנשק שלו וכי הוא מצטער על כל האירוע (שורות 9-12).

כשנשאל לחלק של כל אחד מהנוסעים ברכב השיב, כי המשיב ידע למי מהאנשים יש נשק, כאשר השניים האחרים היו נוסעים תמימים (שורות 14-16).

עוד הודה, כי הוא נתן ₪ 6,500 למשיב, אשר הביא את הנשק מהאנשים בנעלין (שורות 18-19).

כשנשאל מדוע לא סיפר את האמת מההתחלה, השיב כי עת נעצרו, פחד מהבלשים ששאלו אותו למי שייך הנשק - ולכן ענה שהנשק שייך למשיב (שורות 23-24). סיפר שראה רכב סובארו לבן בו היה רק הנהג, שלקח את משיב והשניים נסעו. כעבור 10 או 15 דקות חזרו והמשיב ירד מהרכב. הוא ראה את המשיב מביא את הנשק לרכב (שורה 30), ש הוא שהחביא את הנשק בתא המטען של הרכב (שורה 26), כשהמשיב ראה אותו בעת שהחביא את הנשק (שורה 28).

9. **בהודעה הרביעית מיום 30.6.14 בשעה 10:05**, הוסיף, כי אמר למשיב שהוא רוצה נשק, "ככה סתם בשביל חתונות, חאפלות" (שורה 13). בהמשך החקירה חזר על כך כי דיבר "סתם" עם משיב על הנשק, והמשיב אמר שיש לו חברים שיש להם נשק (שורות 29-30, 68).

עוד סיפר, שהמשיב התקשר מהטלפון של פ ואמר לו (לש) שאקדח קטן של 6 כדורים עולה ₪ 6,500 (שורות 14-15). הם נסעו לנעלין והמשיב ראה את הסובארו הלבנה. תיאר שוב, כי הוא נשאר ברכב, המשיב נסע בסובארו והשניים חזרו כעבור 10-15 דקות. המשיב ירד עם שקית ובתוכה רובה גדול ועם 10 כדורים (שורות 15-16).

סיפר שנתן למשיב את הכסף בדרך לנעלין, על מנת שיקנה את הנשק (שורה 17, וחזר על כך בשורה 45).

אישר, כי הוא זה שהחביא את הנשק בתא המטען (שורה 21).

הדגיש, כי לניסים ופ לא היה חלק בקניית הנשק (שורות 34-36).

מסר פעמיים במהלך החקירה, כי אמר למשיב שהוא רוצה אקדח קטן לחופה, ולא רובה. עם זאת, המשיב הביא את הנשק ואמר לו "שזה טוב", אין זמן ושעליהם לנסוע (שורות 47-48).

הודעות המשיב

10. המשיב מסר ארבע הודעות. בחקירה ראשונה מיום 22.6.14 בשעה 9:44 לא נשאל דבר, כשביקש להיות מיוצג.

11. **בהודעתו השניה מיום 22.6.14 בשעה 12:14**, הכחיש המשיב את המיוחס לו, ומסר כי נסע יחד עם ש - בעל הרכב - והשניים הנוספים למלא דלק בנעלין. הם נסעו מחרבתא לנעלין, תחנת הדלק הייתה סגורה והם חזרו לחרבתא. לאחר 5 דקות היה מחסום, כאשר השוטרים כיוונו אליהם נשקים והביאו אותם לתחנה (שורות 8-12). מסר מספר פעמיים לאורך החקירה, כי אינו מכיר את ש וזו הפעם הראשונה שהתראו (שורות 8, 22, 51, 54, 56).

בהמשך, הכחיש כל קשר ו/או ידיעה לגבי הנשק שנתפס ברכב (שורות 14 - 18). הסביר, כי הוא מבוגר יותר מאחיו נ, ולכן ישב במושב הקדמי שליד הנהג (שורה 29).

כשעומת עם גרסתו של ש לפיה המשיב הוא שחבר לנהג הסובארו הלבנה וחזר עם נשק - השיב כי אינו מכיר אדם כזה, כי ש משקר, ולבסוף אמר כי הוא מסרב לדבר שכן מסר את מה שיש לו לומר (שורה 45) ובהמשך שתק (שורה 49).

מעת שנשאל האם נגע בנשק ובתחמושת לפני שנעצר (שורה 57), המשיב שתק עד לסוף החקירה.

12. **בהודעתו השלישית מיום 24.6.14 בשעה 10:58**, הודיע המשיב בתחילתה, כי הוא שומר על זכות השתיקה (שורה 1). לאחר מכן, שלל כי מסוכסך עם מישהו, לרבות לא עם מי שנתפס עימו ברכב (שורה 20).

בהמשך, הכחיש כי תכנן לקנות נשק, כי נגע בנשק או כי היה ברשותו כסף לקניית נשק, וכשהציגו לו תמונה של נהג הסובארו מסר כי אינו מכיר אותו (שורה 32).

13. **בהודעתו הרביעית מיום 30.6.14 בשעה 11:06**, כשנשאל למעשיו בימים שטרם מעצרו השיב, כי סובל ממחלת נפש ואינו זוכר דבר (שורה 3). חזר על עיקרי גרסתו.

כשנשאל מדוע דיבר בטלפון הנייד של פ, ענה: "עכשיו התחלנו את החקירה הנכונה" (שורה 23). כשהתבקש לספר על רכב הסובארו בו נסע, השיב שהוא לא ירד מהרכב ושכולם שקרנים (שורה 27).

ראיות נוספות

14. ביום 26.6.14, נגבתה הודעה ממחמד אגרב, ספק הנשק, אשר נחקר על מספר אירועים. בחקירה זו מסר, כי אינו מכיר את המשיב, גם לאחר שהציגו לו את תמונתו.

15. בין המשיב למחמד אגרב, נערך עימות באותו היום בשעות הערב. הפעם, אגרב אישר כי הוא מכיר את

המשיב (דו"ח ביצוע עימות שנערך על-ידי ע.ת. 7, בשורה 2), והמשיב שלל שנסע ברכבו של אגרב ביום האירוע ו/או כי העביר נשק ממחמד לש.

16. במזכר מאת רס"מ חיים טולדנו, ע.ת. 2, מיום 29.6.14, מתועד, כי בעת שצפה בדיסק העימות בין המשיב לבין אגרב, הבחין כי אגרב מסמן בידו למשיב, וכי השניים לחצו ידיים לשלום.

17. במזכר מאת יוסף בן ארוש, ע.ת. 7, מיום 30.6.14 מתועד תמלול חלקי של תרגיל חקירה אשר נערך ביום 28.6.14, בין העימותים. ממזכר זה עולה, כי במהלך תחקור, מסר המשיב כי מכיר את נאדר - אחיו של מחמד אגרב, ספק הנשק, וכי הוא מכיר את מחמד הכרות שטחית. כן מסר המשיב, כי יש לו את מספר הטלפון של האח נאדר (אליו התקשר ביום האירוע - ראו מזכר של רס"מ תומר מלול מיום 26.6.14).

בהמשך, הוכנס מחמד אגרב אל המשרד, המשיב לחץ את ידו של מחמד ואמר כי הוא מכיר את משיב.

כשהחוקר יוצא מהחדר, מתועדים חלקי דברים בין השניים. מצוין, שהמשיב מייד מסמן בידו סימן שלילה, כאשר יש התלחשויות ביניהם. בהמשך אומר מחמד: "אתה לא יודע כלום", ומספר כי עצרו אותו בשעה 10:30 רכב אזרחי. המשיב שואל אם "הקטן" יודע ומסתכל מעלה. מספר על הזיהוי של ש בשבעים או שמונים אחוז. המשיב מבקש שיאמר שהוא לא מכיר את המפליל.

דין והכרעה

18. יוזכר, כי ככלל, בהליך הנוכחי, אין בית-המשפט נדרש לשאלות הקשורות למהימנות עדים ולקיומן של סתירות כאלה ואחרות. עם זאת, מקום בו מוצא בית-המשפט כי מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על-פני הדברים, עשוי הדבר להוביל, לעיתים, למסקנה כי בשל חולשת הראיות לכאורה אין הצדקה למעצר מאחורי סורג ובריה או שיש מקום להורות על חלופת מעצר (ראו, למשל, סעיף 13 להחלטתו של כב' השופט דנציגר בבש"פ 2607/10 **פיניאן נגד מדינת ישראל**, מיום 18.4.2010).

19. אינני מקבלת את גישת ההגנה לפיה, עניינו של המשיב נמנה עם אותם מקרים חריגים על רקע קיומם של סתירות ושינויים בגרסאותיו של ש. סקירת הראיות מעלה תשתית ראייתית לכאורית מבוססת, המקימה סיכוי סביר להרשעת המשיב במיוחס לו.

20. עיננו הרואות, כי הגרסה של ש היא גרסה מתפתחת. כבר מלכתחילה הצביע על מקום הסלקת הנשק ברכב והכדורים נמצאו בכיסו - התנהלות המצביעה על כך שידע על קיומו של נשק ברכבו, כפי שאישר כבר בהודאתיו הראשונות. אמנם, בתחילה ניסה להרחיק עצמו מהקשר שלו לעסקת הנשק. עם זאת, חקירתו התפתחה כך שהעצים את חלקו דווקא, כמי שפנה למשיב כמתווך וכדי ששיג נשק עבורו. סקירת התפתחות הגרסה, לכן, שומטת את הקרקע תחת טענות ההגנה, שכן בגרסתו הסופית מתאר את עצמו כמעורב דומיננטי בעסקת הנשק לעומת הגרסה הראשונית בה הרחיק את עצמו ממנה.

במקביל, חלקו של המשיב קיבל ממדים אחרים, באשר לא הוא יזם את עסקת הנשק, כשבסופו של יום הוא שפעל עבור ש להשיג נשק לחתונות.

21. הגרסה הסופית של ש, עליה מבוסס כתב-האישום, מחוזקת בגרסתו התמוהה של המשיב ושתיקתו לסירוגין- וכן בראיות המעלות הכרות בין המשיב לבין ספק הנשק, מחמד אגר. כפי שפורט, אגר הכחיש בתחילה הכרות עם המשיב, אך בהמשך אישר אותה; בנוסף, עלה, כי קיימת היכרות בין המשיב לבין אחיו של מחמד אגר, נאדר, עימו שוחח ביום האירוע. לכך יש להוסיף את התנהלותם של המשיב ומחמד אגר במהלך תרגיל החקירה.

22. די בהודעות השותף ש לצד הראיות הנוספות כדי לקבוע, כי התביעה צלחה בהצגת תשתית ראייתית לכאורית מבוססת, ללא כל חולשה או כרסום.

23. באשר לעילת מעצר, הרי שאין מחלוקת לגבי קיומה של עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות, כאשר בעניינם של סוחרים בנשק, המעצר הוא הכלל והשחרור הוא החריג (ראו, למשל, בש"פ 708/12 אבו-צעלוק נגד מדינת ישראל, מיום 30.1.12). המסוכנות מתעצמת נוכח העובדה שעסקינן בתת-מקלע דמוי "קארל גוסטב" שנמצא יחד עם מחסנית ובתוכו כדור בודד לצד כדורים נוספים בתפזורת, כשניכר כי המשיב הצליח תוך זמן קצר ובאמצעות קשריו להשיג את הנשק המבוקש.

24. עם זאת, על-מנת לקבל הכרעה מושכלת בעניינו של המשיב, ראוי לקבל תסקיר בעניינו, חרף התנגדות הפרקליטות. מהלך זה נובע על רקע נסיבות עסקת הנשק, שמטרתה לא היתה לפעילות פלילית (כמפורט בסעיף 2 לכתב-האישום). בנוסף, באשר לנסיבות המשיב עצמו יצויין, כי לחובתו מספר הרשעות בעבירות רכוש, אלימות וסמים (אך לא בעבירות נשק), כשמירב ההליכים - לרבות האחרון משנת 2007 - הופסקו בשל העדר מסוגלות לעמוד לדין על רקע מחלת נפש, והוא ריצה שני מאסרים בפועל קצרים בשנים 1999 ו - 2006. בהקשר זה ייאמר, כי חוות-דעת פסיכיאטרית שהתקבלה בעניינו של המשיב מעלה, כי הוא מאובחן כסובל מסכיזופרניה, אך מחלתו נמצאת בהפוגה; הוא נמצא כשיר לעמוד לדין ובמצב נפשי דומה בעת ביצוע העבירות. חוות-הדעת מעלה כי בעברו 32 אשפוזים בין השנים 2000 - 2013, והינו בעל קווים אנטיסוציאליים באישיותו כשברקע שימוש בסמים.

25. סבורני, לכן, כי על רקע הכלל האמור, אך בטרם מתן הכרעה, יש לקבל את מלוא המידע אודות המשיב באמצעות תסקיר שרות המבחן. ראוי להדגיש, כי אל לו למשיב לפתח כל ציפיות ממהלך זה.

26. קובעת להמשך דיון לפני שופט תורן (בהיותי בשבתון) ליום 21.9.14 שעה 9:00. תסקיר מעצר יוגש לתיק בית-המשפט עד ליום 19.9.14.

מאריכה מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת, והוא יובא לדיון ממקום מעצרו באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ד, 31 אוגוסט 2014, במעמד
הנוכחים.

דנה מרשק מרום, שופטת